

Artikeln publicerad 2006-05-30 06:45

VLТ: KULTUR

Med lust till konst

De har gemensam ateljé och de går på Konstfack. I Virsbo Konsthall ställer sex unga konstnärer ut verk som inte har med skolprojekten att göra.

En av de sex konstnärerna är Mia Rehn som är född och uppvuxen i Virsbo. Hon har förmedlat kontakterna som nu resulterat i en utställning som ger en spännande inblick i vad som är på gång, hur unga konstnärer tänker och vilka impulser som de tar tillvara.

Alla har flera års konstskolestudier bakom sig. När de väl kommer in på Konstfack upptas skoltiden av kurser, det senaste året mest teoretiska, som det är när man går första och andra året. Men lusten att måla och fortsätta med egna tidigare påbörjade projekt driver även på arbetet utanför skolan.

Man använder den teknik som bäst motsvarar det angelägna innehållet.

Personliga erfarenheter spelar stor roll i valet av teman hos de flesta.

Mötet med andra stora konstnärskap gör avtryck. Aktuella samhällsfrågor kring kön och rollspel dyker upp i konstnärliga formuleringar. Nyfikenheten på handens arbete och den långsamma arbetsprocessen lockar.

Tomas Nanne Sandberg är

i tio år arbetat som biografmaskinist. Han har länge fascinerats av filmprojektorer, av mekaniken och formerna, den genomskådliga komplexiteten hos äldre och nyare modeller. Han började med att teckna dem. Snabba skisser med fet svärta och raka täta streck omformulerades i ett senare skede i grafik, i kartongtryck som trycktes som vore det kopparplåt. Svärtan, mörkret och smutsen som han fann i det praktiska arbetet fick sin genklang i grafikens svartvita nyanser, förmörkade av ett gulaktigt papper.

Moa Karlssons arbete som personlig assistent har gett upphov till tankegångar kring inlevelsen i att vara sjuk, utelämnad och ensam. Med ömsint lyhördhet målar hon situationer som formulerar relationen mellan vårdare och vårdtagare. Den reducerade färgskalan med violettonad svärta mot vitt och grönt minner om Marlene Dumas. Det nästintill rituella allvaret som ger upphov till upprepning och uppdelning i triptyker inger respekt.

I Jennica Magnussons teckningar och realistiskt målade gruppbilder återkommer barndomsminnen från 1980-talet. De stöds av släktfoton och av tidskrifter som Hänt i veckan från den tiden. Hon tecknar något surrealistiskt förvridna scener kring den obehagliga upplevelsen i att stå i centrum och vara utsatt för påtvingad uppmärksamhet. Som i funderingar kring frågan om det normala prövar hon i sina fotografier effekten av förvrängda ansiktsuttryck.

Den minutiösa blyertsteckningen är Elin Jönssons stora styrka. Med tålmod fyller hon stora ark med detaljerade porträtt, inte sällan ritade i förväg och inklistrade i nya sammanhang för att skapa situationer och berättelser.

De utspelas i andra historiska epoker. Det tecknade figurgalleriet hör hemma i konsthistorien, i teater- och filmvärlden. Det kommer från olika delar av världen och bottnar även i förebilder som souvenirdockor.

Desto mer färg har hon använt när hon klätt ett dockhus med pärlor och band i alla färger. Huset har hon sedan fotograferat utomhus, placerat mot bakgrunden av bostadsområdet där hon bor vid Midsommarkransen i Stockholm.

Liggande på marken har hon sökt perspektiv som skapar bilden av en möjlig värld, med detta drömhus bland andra. Ett snitt mellan saga och verklighet: perspektivförskjutningen väcker många tankar.

Det smyger en hund runt några hörn i konsthallen. Den är Daniel Anderssons.

Han har alltid längtat efter en hund. För att tillfredsställa sin omöjliga längtan målade han en dag en fantasihund i jätteformat. Efter något år kände han att identifieringen med hunden pockade på: han gjorde masker i skumgummi och klädde ut sig. Han filmade tilltaget. Han filmade också

Dröm. 16 000 pärlor och band pryder Elin Jönssons dockhus Huset som en trofé.

Konst

Konstfackeleverna

Tomas Nanne Sandberg, Jennica Magnusson, Daniel Andersson, Moa Karlsson, Elin Jönsson och Mia Rehn. Virsbo konsthall till den 11 juni

sina performances med andra hundar som fick iklä sig både mask och dräkt för att se ut som denna fantasihund. Förvånade skall hörs över konsthallen då hunden, den levande kopian av det målade originalet, får syn på sig själv i spegeln.

Förklädnad och rollspel är det genomgående temat som Daniel Andersson spirituellt och uppfinningsrikt spinner vidare på även i sina målningar. Där är han också en känslig kolorist med livgivande impulser från den på senare tid mycket aktuella Dick Bengtsson.

Mia Rehn, som initierat samarbetet, visar abstrakta målningar och försök i grafiska tekniker som behöver utvecklas. Hon går designlinjen och arbetar främst med betong, med det ovanliga syftet att göra hushållsprodukter. Det hade varit intressant att se något prov på detta.

Måleri och grafik dominerar på denna utställningen med Konstfackselever. Kvaliteten är hög, kombinationen av mänsklig eftertanke och yrkesmässig medvetenhet imponerar: alla har något angeläget att säga.

Kristina Mezei

Text och bilder på vlt.se innefattas av [upphovsrätten](#).

Information om [cookies](#).

Vestmanlands Läns Tidning

Box 3

721 03 Västerås

Tel: 021-19 90 00

Kontakta vlt.se: internet.red@vlt.se

drumedar producerade.

STÄNG FÖNSTER